

eller et Fakkeltog, jeg tror, det ærede Medlem Hr. Kragh havde tænkt sig noget lignende (Afbrydelse af Kragh.) Naar det ikke skete, saa hænger det sammen med, at der var ikke saa overvættets meget at takke for. Det er jo saaledes med de sociale Love, at de virkelig vækker Tilfredshed, men ikke denne vilde Begejstring, som Venstre muligvis havde tænkt sig, at de skulde vække. Men naar det ærede Medlem Hr. Vesterager siger, at de vækker Utilfredshed, og at derefter gaar Socialdemokraterne ud i Landet og rejser en Agitation og øger denne Utilfredshed, saa vil jeg sige det ærede Medlem, at her er han noget i Strid med Sandheden. Jeg vil minde det ærede Medlem om, at den Gang Invalideloven blev vedtaget, skete der ikke nogen Rejsning af saadan Utilfredshed i Landet, man viste fra Tingets forskellige Partier, at man kunde mødes i et enigt Arbejde, som vakte alles Tilfredshed. Men jeg erkender, at det jo ogsaa var et nyt Felt, man der lovgav paa; og saa er det altid lettere at skabe Tilfredshed, end naar man bevæger sig paa et gammelt Felt. Naar man imidlertid fra et Par Partiers Side bruger sin Magt til at gennemføre en Lov, som andre Partier finder utilstrækkelig, saa kan man ikke vente, at disse Partier skal tie stille; de maa sætte ind i et Arbejde, baade paa Tinge og ude i Landet, for at faa ændret denne Lov saaledes, at den kan komme til at svare til det, de ønsker.

Havde denne Lov i sin Udformning faaet en anden Skikkelse — jeg har før erkendt, at vi var Tilhængere af Princippet i den — saaledes at vi kunde have sluttet os til den, saa havde vi naturligvis indladt at drive Agitation; men jeg maa sige til det ærede Medlem, at med eller uden hans Tilladelse agter vi ogsaa fremtidig at drive Agitation, indtil Loven bliver ændret saaledes, at den bliver tilfredsstillende. Men derfor kan der naturligvis godt ligge en Mission for det ærede Medlem, en Mission, der kunde gaa ud paa dette at søge at faa lavet de politiske Partier saa ideelle, at man ikke rejser Kritik over det, man er utilfreds med. Det kunde blive en hyggelig Samling, en Kaffe-komsammen; det ærede Medlem kunde passende begynde med sit eget Parti; men jeg tror, at inden han naar at skabe denne ideelle Tilstand indenfor sit eget Parti, er han blevet træet, saa vi andre undgaar at komme under hans Behandling.

Udover denne Realitet, at hans Parti intet vilde, nævnte det ærede Medlem et Par andre Realiteter, først dette, at Alders-

renten var saa høj, at Tjenestemændene var villige til at opgive deres Pension for at komme ind under Aldersrenten. Det maa det ærede Medlem oplyse os noget nærmere om, thi foreligger der et saadant Tilbud fra kompetent Side, er det overordentlig interessant; det viser, hvad det ærede Medlem neppe havde tænkt sig, at den sociale Lovgivning dog i alt Fald skaber Glæde blandt Tjenestemændene, som altsaa er villige til at opgive en Pension, der er betydeligt højere end den Aldersrente, de kan faa, for at komme til at sortere under Aldersrenteloven. Men naar det er Tilfældet, hvor kan det ærede Medlem saa beklage sig over, at Menneskene er saa onde? Det var et udmærket Eksempel paa Offervillighed, hvis det skulde være rigtigt, at Tjenestemændene var villige til at opgive deres Pension.

Endvidere udtalte det ærede Medlem, at den om Folkeforsikring nedsatte Kommission var nedsat paa konservativt Initiativ, fordi man fra konservativ Side havde tvunget den dasiddende Venstre-regering — jeg har hørt sagt andre Steder, at det var en af de Betingelser, det konservative Folkeparti forlangte for at gaa med til at stemme for Aldersrenteloven. Det er muligt. Efter den nye Stilling, det ærede Medlem Hr. Kragh nu indtager til Folkeforsikring, tror jeg, at det ærede Medlem er villig til selv at paatage sig Skylden for at have taget Initiativet til Nedsættelsen af denne Kommission, det skulde imidlertid være interessant at faa det virkelige Forhold frem. Jeg skal for øvrigt ikke yderligere beskæftige mig med det ærede Medlem Hr. Vesterager, jeg kan ganske tiltræde de Bemærkninger, den højtærede Indenrigsminister fremsatte, at efter den Maade, hvorpaa det ærede Medlem tager Sagen, kan man ikke forhandle sagligt med ham.

Saa vender jeg mig til det ærede Medlem Hr. Kragh, Ordføreren for Partiet Venstre. Naturligvis skulde det ærede Medlem Hr. Kragh moralisere, det er vist et Rudiment fra tidligere Virksomhed; naturligvis skal der moraliseres, og det, der denne Gang skulde moraliseres over, var, at vi fremstillede os som de gamles Venner. Men er der noget at sige til det? Er vi ikke det i Virkeligheden, og tror det ærede Medlem ikke, at de gamle ude i Landet ved, at vi er deres Venner? Men i saa Tilfælde siger vi jo blot Sandheden, og det ærede Medlem maa ikke tro, at vi, for at den Sandhed skal blive kendt, behøver at gaa ud til de gamle. De gamle, som omfattes af denne Lov, følger alt for nøje med, hvad der sker paa